

Lucka Králová – Pejsek hrdina

Jednoho sobotního letního odpoledne se holčička Sofie vydala na procházku se svým velkým psím kamarádem Jackem. Přešli náměstí a po chodníku zamířili ke křižovatce. Sofie si s sebou vzala brašnu s telefonem a také peněženku, aby si mohla cestou zpátky koupit něco na zub. Najednou se zčistajasna objevil muž v kukle, vyskočil před Sofii a chtěl jí vyrvat brašnu z ruky. Jack ale neváhal a kousl zloděje do nohy takovou silou, že se lump zajíkl bolestí, pustil tašku a pádil, seč mu síly stačily.

Vojta Vladík - Ratatosk

Byla jednou jedna veverka, vlastně veverčák, který se jmenovala Ratatosk. Ratatosk běhal po stromě světa Yggdrasil a nosil zprávy mezi drakem žijícím u kořene stromu a orlem žijícím v koruně stromu. Ty zprávy byly urážky od jednoho k druhému a oba chtěli zničit kus stromu, toho druhého. Veeeverčáka to po pár staletích přestalo bavit, a tak si našel veverčici. S tou veverčicí, která se jmenovala Dagbara, měl veverčátka a nakonec žili šťastně v lese ve světě Alfheim až do Ragnaröku.

Kamila Kolářová - Ježek Ferda

Žil byl na kraji lesa jeden osamělý ježek Ferda, nikdo ho neměl rád, na všechny byl mrzutý a zlý, ale i přesto se s ním zvířátka snažila vyjít vstříc. Jednou se tak procházel lesem, když v tom na zemi uviděl malé ptáče, které volalo svoji maminku, jenže místo toho přilákalo hada. Ferda neváhal a utíkal ptáčeti na pomoc, opatrně si lehl na ptáče a udělal ze sebe pichlavou kouli, což hada odlákalo a ten se odplazil. Ferda zachránil ptáče, po chvíli si pro něho přiletěla máma. Ferda si uvědomil, že nemusí být zlý a mrzutý a omluvil se všem zvířátkům, díky tomu se ježek stal hrdinou lesa.

Linda Manoušková - Mateřská láska

Veverky to nemají lehké, stejně jako mnoho jiných zvířat. Tato veverka, matka tří veverčat, s nimi přebývala v dutině vysokého, stoletého dubu. Venku už začínaly padat první vločky a veverka při svém odpočinku zavětrila nějaký povědomí pach, pach blížícího se nebezpečí, instinkt jí napovídal, že je načase jednat, vykroukla z hnízda a na nedalekém stromě zřela svého dlouholetého nepřítele. Byla to kuna, šelma lačnická po veverčím čerstvém mase, veverka šla do akce s úmyslem ochránit svá mláďata, odvedla pozornost kuny a rozeběhla se po větvičkách stromů směrem od hnízda. Kuna se neváhavě rozeběhla za veverkou, byla rychlejší, veverka ji chtěla přechytračit a vlezla na nejtenci větvičku, kterou viděla a doufala, že se pod kunou zlomí...

Vítek Zemánek - Papoušek Eda

Papoušek Eda byl mistr mezi mistry. Byl to profesionál v mluvení mezi papoušky a byl tak moc dobrý, že chápal význam slov. Učil se různé věty a i fráze tak dobře, že byl schopný odříkat abecedu, vyjmenovaná slova a plnit jednoduché úkoly do českého jazyka. Později se už rutinně bavil se svým majitelem po telefonu. Eda byl téměř jako člověk a dnes už je z něj celebrita.

Katka Kinclová – Kosí nehoda

Byl jednou jeden kos a rád létal a prozkoumával nová místa. Jednou poletoval okolo rodinného domu a rozhlížel se kolem, ale ne všiml si sloupu, co byl před ním a narazil do něj. Děti, co si hrály před domem na zahradě, uslyšely ránu a šly se rychle podívat, co to bylo. Když přišly ke sloupu a uviděly tam bezvládně ležet kosa na zemi, vzaly ho do rukou a všimly si, že má zlomené křídlo, tak ho přinesly dovnitř do domu, aby mu křídlo zavázaly. Za pár dní měl kos křídlo úplně v pořádku a už mohl normálně létat a vrátit se do svého hnízda, ale nevěděl jak se má dětem odvděčit za to, že mu pomohly, tak si postavil hnízdo blízko jejich domu, a kde jinde než na sloupu, do kterého narazil, aby se nestala další nehoda se zlomeným křídlem.

David Lusala - Život mouchy

Mouchy nemají dlouhý život.

Čerstvě narozená moucha nečeká, vzlétne a letí.

Podívejte se na ni, stačila chvíle a už dospěla.

Rozmnožuje se, stárne a teď padá k zemi.

Mouchy nemají dlouhý život.

Valča Krejčířová – Sobík Alfons

Na rozlehlých ledových pláních, tam, kde se nekonečně táhnou dny a noci, bydlel se svou rodinkou malý sobík Alfons. Jeho maminka byla moc nemocná, a tak se rozhodl, že se vydá hledat vzácnou rostlinu andělínku, která by sobíkovu maminku uzdravila. Tajně se vypravil na velmi nebezpečnou cestu přes ledovce a sněhové závěje. Zatímco se o něj celá rodina strachovala, Alfons díky výbornému čichu pod chladným sněhem vyčenichal tmavě zelenou rostlinku s rudými bobulkami lesknoucími se zlatě, kouzelně. Vyčerpaný Alfons donesl andělínku mamince, která se štěstím, že se jí synek Alfons vrátil, tak moc radovala, že ke svému uzdravení už rostlinku nepotřebovala, a tak ji schovala na horší časy.